

[Jørgen Gram.]

1936, og vi har ikke set, at man fra den Side har ændret dette Standpunkt noget-steds. De gaar ud paa, at Tyskland altid vil have behov at faa en vis Del af sine Landbrugsprodukter udefra, selv om Landet anstrenger sig for at frembringe saa meget af sin Jord som muligt, og de gaar ud paa, at Tyskland vil købe, samtidig naturligvis med at det maa sælge, fordi det ikke kan betale med Penge.

Saa maa det forundre dansk Landbrug, og vi kan ikke være tjent med, at Resultatet bliver, at der efter Udenrigsministerens Udtalelse er sat en Grænse for dansk Landbrugseksport for indeværende Aar, saadan at Eksporten kommer til at ligge saa godt som paa Linie med den, vi har haft sidste Aar. Vi kan ikke forstaa, at dette har været nødvendigt efter de forskellige Udtalelser, der Gang paa Gang er fremkommet — vi har naturligvis ikke været med i de mest interne Forhandlinger — fra ansvarlig tysk Side og fra anden Side om, hvor meget de vil købe. Vi kan ikke se andet, end at det maa være Forhandlernes Skyld, og jeg tillader mig at rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister: Er Mulighederne virkelig udtømt for 1937 ved den lille bitte Forøgelse, hvis vi foretager tilstrækkelige Indkøb? Saa vidt jeg kan bedømme Stillingen, og saa vidt jeg har begrundet Viden om det, ligger Mulighederne adskilligt højere, hvis vi blot selv vil og — naturligvis — foretager de Indkøb, der er Betingelsen for det.

Jeg ønsker gerne, for at dansk Landbrug kan have noget at rette sig efter i alle sine Dispositioner, fra den højtærede Udenrigsminister at faa en Forklaring af, om jeg har forstaaet Udenrigsministerens Tale i Eftermiddags rigtigt, at der var lagt et Loft for indeværende Aar, liggende der, hvor Tillægskontingenter og Grundkontingenter var lagt sammen, altsaa en lille Smule højere end det, vi har udført. Jeg vil nødig have, at det skulde passe, og henstiller til den højtærede Udenrigsminister, at han giver en Forklaring, da det muligvis er mig, der har opfattet det fejl.

Udenrigsministeren (P. Munch): Under de førte Forhandlinger er det med den mest absolutte Bestemthed blevet krævet fra tysk Side, at der skulde lægges et saadant Loft; der var overhovedet ingen Mulighed for at komme bort fra dette under Forhandlingerne. Noget andet er, at hvis Samhandelen i Aarenes Løb udvikler sig paa en helt anden Maade, hvis Vilkaarene

for Køb og Salg udvikler sig anderledes end hidtil, er der Mulighed for at forandre Aftalen, men det var fuldkommen givet, at man fra tysk Side ikke vilde gaa til en Aftale uden en saadan Begrænsning.

Dertil kan jeg kortelig føje dette, at det ærede Medlem har ved Forhandlinger her i Efteraaret anført, tror jeg, alt, hvad han har sagt her i Aften igen, maaske med en eller anden Tilføjelse. Jeg har dengang med en Mængde, om jeg saa maa sige konkrete Udtalelser om dette Spørgsmaal gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem lever i en Illusion. Det ærede Medlem faar sit Indtryk fra, hvad der er sagt ved en eller anden Sammenkomst, som forstaaes paa mere eller mindre forskellig Maade. Den Sag, som han lægger Hovedvægten paa, har jeg haft to skriftlige Referater af forelagt mig, og intet af disse Referater, hvoraf det ene fra Landbrugsorganisationernes Side, giver mig et tilnærmelsesvis saa optimistisk Indtryk, som det ærede Medlem har. Men det er endda mindre vigtigt. Det afgørende er, at det kan ikke nytte at anlægge dansk økonomisk Politik og de store Organisationers og de store Erhvervsgruppers Opfattelse af, hvad der er muligt, paa Grundlag af Udtalelser ved den Art Sammenkomster. Vi maa holde os til een Ting, til det Standpunkt, der med fuldkommen Klarhed og Skarphed under alle disse Forhandlinger er fremlagt i den tyske Regerings Navn af de befuldmægtigede Forhandlere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg tager mig det ret let, om det siges, at jeg ved foregaaende Diskussioner har sagt noget lignende, for det er ikke første Gang, det samme siges heroppe fra to Gange, det sker ogsaa fra Ministrenes Side. Men jeg vil blot spørge: Hvad kan man saa i det almindelige danske Landbrug rette sig efter? Vi faar ikke at vide, hvad der siges under de Forhandlinger, som Regeringen fører vedrørende Afsætningen. Vi har ikke det mindste Kendskab til det. Hvad skal vi saa indrette vore Dispositioner efter, hvis ikke det skal være efter de Udtalelser, som er fremkommet under de Forhandlinger, som maaske ikke er direkte Handelsforhandlinger, men som dog er foregaaet i et Udvalg, der er nedsat af den tyske Regering og med Repræsentanter udnævnt af den danske Regering, selv om de ikke har Forhandlingsret? Vil den højtærede Udenrigsminister hævde, at de